

Työterveyslaitos Työtäpäivää-podcast tekstivastine

Bonusjakso: Unelmien toimitilat

Juha Hietanen (JH):

Hei, kuuntelet Työterveyslaitoksen Työtäpäivää-podcastia, ja tarkemmin sanottuna sarjan bonusjaksoa Unelmien toimitilat.

Työtäpäivää-podcastin jakso 2: Toimitilojen murros on herättänyt paljon kiinnostusta ja nostanut esiin muun muassa kysymyksiä siitä, kuinka paljon henkilöstön toiveita lopulta voidaan ottaa huomioon, kun työtiloja suunnitellaan.

Niinpä julkaisemme bonusjakson, jossa keskustelijat, Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja Jouni Kempainen ja Työterveyslaitoksen erikoistutkija Annu Haapakangas sekä vanhempi asiantuntija Suvi Hirvonen palaavat ääneen.

Jos jakso 2: Toimitilojen murros, on jäänyt väliin, toimikoon tämä bonusjakso maistiaisena senkin pariin.

Eiköhän siirrytä nyt Työtäpäivästä tutulle työelämän selikentälle!

Ja tervetuloa tällaiseen Työtäpäivää-lyhəriin tänne Työterveyslaitoksen tiloihin Helsingin Topeliuksenkadulle. Paikalla ovat Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja Jouni Kempainen, tervetuloa.

Jouni Kempainen (JK):

Kiitoksia.

JH:

Ja täällä on erikoistutkija Annu Haapakangas Työterveyslaitoksesta, tervetuloa.

Annu Haapakangas (AH):

Kiitos.

JH:

Ja sitten vielä Työterveyslaitoksesta niin ikään vanhempi asiantuntija Suvi Hirvonen, terve.

Suvi Hirvonen (SH):

Terve terve.

JH:

No niin hei, jos me oltas tässä nytten luomassa, ja näihän me ollaankin varmasti semmosta ideaalia toimintaympäristöä ja työtilaa, mikä se sitten onkaan työympäristö, niin minkälaisen paikan te haluaisitte?

JK:

Järven ranta vois olla aika hyvä. Italialainen maisema kenties paikan päältä nähtynä, vuorimaisema, Pohjois-Suomessa, yleensä mikä tahansa joka on sopivan kaukana metropolin keskustasta.

AH:

Tässä mentii heti siihen mitä mäki ajattelin, eli jotenki sitä, että luontoympäristöä pitäis enempi tuoda työympäristöön.

SH:

Ja monipuolinen semmonen missä pystyy tekemään ihanaa luovaa innovatiivista yhteistyötä työkollegoiden, työkavereiden kanssa ja keskittymään tietysti ja semmonen mikä olis kokonaisuudessaan, no mulle itselleni visuaalinen myöskin.

JH:

Joo. Mul-mulla on sitte yks juttu mikä mulle on tärkeitä ni on, on se, että, että etätöissä mä oon nauttinu siitä, et mä voin ottaa koska tahansa torkut. Ja sit jos me ollaan semmosissa niinkun lähitöissä ja läsnätöissä niin mun mielestä pitäis ehdottomasti olla joku paikka missä voi, voi ottaa pienet tirsat työpäivän aikana sillain häiriöittä, ni minkä takia työpaikoilla, onks Maaseudun Tulevaisuudessa semmosta paikkaa?

JK:

Juuri tällä hetkel ku me tehdää uusia tiloja ni semmosta ei ole mutta kyl mu-, mun mielestä Hietsu sun ajatus on kyl iha hyvä ja jollain tavalla tietysti päästä stagelle nukkumaan ni mikäs siinä.

JH:

Joo. Onks tommosia niinku otetaanko riittävästi meidän pikku muurahaisten jotka ahkerasti ahkeroidaan ni otetaaks meidän niinku toiveita ja semmosia henkilökohtasia mieltymyksiä näissä työtiloissa yleensä huomioon?

SH:

No jos kyse on ää satojen työntekijöiden yhteisestä työtilasta niin yksilöiden toiveiden huomiointi menee tietysti vähän haastavaksi mutta ehkä sieltä voi löytyä sellaisia työyhteisön toiveita, joita erityisesti sitten päästään toteuttamaan ja pitäisikin, pitäisikin toteuttaa.

JH:

Joo. Siis kyllähän nykyajan työympäristö on muuttunu tosi paljon viihtysämmäks jo tällä hetkellä. No meil on ehdottoman hyvät ja toimivat tilat Työterveyslaitoksessa Helsingin Töölössä mutta tota jos mä mietin vaikka sitä, että, että mä oon 90-luvulla ollut työ-, työyhteisössä, jossa sai vaikka tupakoida missä tahansa. Sehän oli ihan kärsimystä semmoselle joka ei tupakoi, niin tota siinä mielessä kyllä tota niin työpaikassa voi olla aika paljonkin niinku edistystä tapahtunu.

JK:

Kyllä varmaan ja tottakai niinku etätö tässä mahdollistaa suurimman jouston niinku tässä kaikki huomaava ja sitte varmaan lähityössä kannattaa ottaa myöski semmosia asioita mitä ihmiset etätöössä ovat oppineet, että hei-, heitä auttaa tässä asiassa niinku hallitsemaan sitä omaa aikaansa ja tuottamaan semmosta vapauden ja rentouden fiilistä, ni kaikki se kokemus mikä sieltä on saatavissa ni kannattas kyllä siirtää lähityöhön joka tapauksessa. Mutta niinku Suvi totes, ni se ei ihan lähityössä samalla tavalla tää mene kun sit ku oot ihan yksikseen niinku hoitamassa työelämääs.

JH:

Kuinka helppoa on ottaa ku suunnitellaan työtiloja ni se semmonen työhyvinvoinnin öö näkökulma huomioon?

SH:

Helppoahan se, tai en tiedä onko se helppoa vai vaikeaa, sanotaan näin, mutta ehdottoman tärkeää. Koska kyllähän työtilojen siellä toimistolla niin sanotusti tai organisaation omissa tiloissa ni pitää nimenomaan tukea sitä työhyvinvointia kaikilla mahdollisilla tavoilla. Työn tekemistä kyllä mutta myös hyvinvointia niissä tiloissa. Eikä se oo pelkästään niinkun esimerkiks ergonomiaa eikä sitä, että löytyy eri työtehtäviin niitä sopivia tiloja vaan se, että kaikkien yksilöiden erilaisia tarpeita tuetaan, on hyvä, hyvä ilma ja hyvä akustiikka ja et se kokonaisuus toimii ja ehkä jopa kannustetaan vähän liikkumaan ja juomaan vettä välillä eikä pelkästään kahvia eikä oo limpparia tarjolla vaan ehkä tuoreita hedelmiä, ihan tällasiakin asioita siellä voidaan huomioida kun halutaan panostaa siihen työhyvinvoinnin tukemiseen.

JK:

Ja työhyvinvointi on etätöössä ja lähityössä ni se on vähän erilaisia asioita ja molempia pitäis nyt pyrkiä tässä tulevaisuuden työelämässä varmasti kehittämään eteenpäin ja nähdään, että, että osa näistä voidaan siirtää toiseen, mutta molempia pitää kehittää.

AH:

Kyllä. Ja tässähän jotenki tullaan kyllä sit siihen, että no mitä se työhyvinvointi on, et Suvi vähän sitä tossa jo sivus, eli toisaalta työhyvinvointi on sitä, että ihminen pystyy keskittämään energiansa sen työn tekemiseen eikä sitä energiaa kuluta esimerkiks joku huono ergonomia tai ympäristön häiriötekijät. Siihen liittyy tietysti se, et täytyy palautua, koska nykyajan työ on yhä enemmän aivotyötä eli sitä ei tehdä yhtä tehokkaasti väh-, väsyneenä vaan täytyy olla niinku semmonen hyvä työvire ja hyvä mieli jotta ideoita ja ja ratkasuja ongelmiin syntyy. Ja sit yks näkökulma on tää, että työ ei saa sairastuttaa ihmistä, eli esimerkiks tietotyössä nyt istumatyö on sit se niinkun iso juttu, että työnantajan kannalta ei välttämättä o merkitystä sillain et, sillä, että onko työ tehty seisten vai istuen mut sen ihmisen elinikään se asia voi vaikuttaa jos nyt ihan niinku täs aika, aika tällain vedetään mutkia suoriksi. Niin niin tota kaikkia tällasia asioita pitää myös siinä työtilan suunnittelussa ottaa huomioon.

JH:

No kukin meistä niinkun tekee tosi paljon omia töitään etänä ja me ollaan siitä onnellisessa asemassa, et meil on niinkun varmaan hyvät työtilat sitä varten, että sä Jouni asut maaseudulla, mä ite asun pientaloalueella, mul on kyllä hyvin tilaa ja näin pois päin mut kuinka paljon niinku tässä nykyään jo asetetaan vaatimuksia ihmisten koteihin asti ku mietitään niitä työtiloja, että pitäis löytyä joku rauhallinen soppa missä tehdä sitä etätöitä?

SH:

Niin no sehän se juurikin on, on tavallaan se pointti, et ku sitä ei voida vaatia.

JH:

Mm.

SH:

Eli silloin pitää olla mahdollisuus tehdä vaan niitä työtehtäviä, jot-, joihin se koti soveltuu ni siellä tai olla tekemättä yhtään työtehtäviä siellä kotona. Eli näihän se on, et meillä joko on mahdollisuudet siihen tai sitten ei ole.

JK:

Ja samaan aikaan valtava määrä työtehtäviä Suomessaki joita ei vaan voi tehdä etänä millään tavalla ja sitte pitää myöski sit kaikessa keskustelussa ottaa huomioon myöski se, että tietyl tavalla etätökin saa-, on, saattaa olla tämmönen etuoikeus, johon kai-, johon kaikissa ei ole ees mahdollisuutta.

AH:

Mm. Joo ja sit mä ajattelen ihan sellasta matematiikkaa juuri näiden niinku koti, kotityötilojen osalta, että jos perheessä on vaikka kaks aikuista, jotka molemmat tekee etätöitä ja sit vaikka lukiolainen, joka etänä opiskelee, ni tarvitaanko silloin kolme työhuonetta. Et tää vaikuttaa sitte aika paljon tämmösiin niinku aluekehitykseen, asuntomarkkinoihin ja muihin, että minkälaisissa niinku taloissa ja missä ihmiset asuu jos tällaset työtilat pitäis kotona olla.

JH: Mm. Siitä mä olen aivan vakuuttunu, että et joka tapauksessa tätä kysymystä mietitään niin paljon eri puolilla Suomea ja erilaisissa yhteisöissä ja organisaatioissa, että niinku muutoksettulee oleen is oja. Otetaan vielä ihan loppuun sellanen lyhyt kierros siitä vaan, että tota niinku kuinka pian tässä suhteessa maailma on valmiimpi, ei valmis, mutta valmiimpi kuin nytten. Onks tää niinku vuoden, parin vai viiden vuoden tai 10 vuoden projekti kaikkiaan, että eletään siinä murroksessa?

SH:

Sehän on jatkuvan kehityksen projekti, et kyllähän ennen pandemiaakin ollaan puhuttu siitä, että työelämä on isossa murroksessa, että tuleeko se koskaan niin sanotusti loppumaan kun nyt on niin nopeeta kehitystä ollut ylipäätään sen suhteen, et minkälaista työtä me tehdään tulevaisuudessa ku sekin on kysymysmerkki, et muuttuuko ihan se, että mitä me yleensä ylipäätään, minkälaisia työtehtäviä ja minkälaisia ammatteja on tulevaisuudessa, niin mä en usko, että tää murros ihan, ihan kohta on tässä loppumassa.

AH:

No se varmaan nähdään tässä sanotaan ehkäpä jopa vuoden sisällä, et mihin suuntaan nyt lähdetään menemään, että kuinka paljon niinku kehitys todella menee tällä vauhtia eteenpäin ja kuinka paljon sit todellisuudes on niitä työpaikkoja, jotka vähän haluais palata siihen vanhaan, koska nythän keskustelussa korostuu niinkun ne työpaikat, ehkä niinkun myös Maaseudun Tulevaisuus, jossa ollaan niinku tämän niinku sysäyksen myötä otettu isoja askeleita niinku yhä monipaikkaisempaan työskentelyyn.

JH:

Niin, kuinka pitkälle siinä mediayhtiössä on harkittu nämä asiat jo?

JK:

No monipaikkaisuus varmasti ja yleensä tämmönen niinku paikasta riippumaton työnteko tulee ihan varmasti niinkun yleistymään hyvin monissa työpaikoissa missä se on mahdollista. Ja samaan aikaan ni mikäänhän ei korvaa ihmisten kohtaamista ja ei myöskään lähikohtaamista, että tottakai sitä tasapainoa tässä haetaan niin me kun kaikki muutkin. Mut kyllä valtavan iso murros tapahtu tässä viimesen puolentoista vuoden aikana ja tää murros tulee jatkumaan tähän suuntaan kyllä nyt lähivuodet, nähtävissä olevan tulevaisuuden, ja murroshan on pysyvää aina.

JH:

Kiitos, Maaseudun Tulevaisuuden päätoimittaja Jouni Kemppainen.

JK:

Kiitos itsellenne.

JH:

Ja kiitoksia ja erikoistutkija Annu Haapakangas...

AH:

Kiitos.

JH:

...ja vanhempi asiantuntija Suvi Hirvonen.

SH:

Kiitos.

JH:

Ja molemmat siis ja viimeksi mainitut täältä Työterveyslaitoksesta kuten minäkin, erityisasiantuntija Juha Hietanen. Keskustellaan tästä lisää verkossa.

Tässä oli Työtäpäivää-podcastin bonusjakso Unelmien toimitilat. Lisää aiheesta saman, sanavalmiin keskustelijajoukon voimin Työterveyslaitoksen Työtäpäivää-podcastin jaksossa 2, Toimitilojen murros.

Kuuntele ihmeessä se, ja tutustu myös muihin Työtäpäivää-jaksoihin. Niissä pureudutaan työelämän keskeisiin puheenaiheisiin johtamisesta työhyvinvointiin, ilmastonmuutoksesta teknologiseen kehitykseen.

Keskustelua aiheista käydään verkossa hashtagilla #Työtäpäivää - tervetuloa osallistumaan!